

### [Jørgen Jørgensen.]

Jeg skal ikke rejse en Diskussion om principielle Synspunkter. Nu gælder det først og fremmest om at komme i Gang, og dernede i Befolkningen vil Interessen nu samle sig om denne midlertidige Ordning. I lang Tid kan den Tilstand ikke opretholdes, at flere Tusinde Børn ingen Undervisning faar, eller at en storstilet Hjemmeundervisning af meget problematisk Karakter foregaar. Derfor bør der nu tilvejebringes et Grundlag, der kan bygges paa i en Overgangstid, indtil noget mere varigt kan fastlægges.

Der har under Drøftelserne i Dag ogsaa været fremført Synspunkter med Hensyn til en fremtidig Ordning. Jeg vilde tro, det var ønskeligt, om ogsaa den fremtidige Ordning kunde forberedes i den Kommission, som har faaet til Opgave at overveje disse Ting. Der er intet i Vejen for, at der fra denne Kommission kunde komme Forslag inden længe, i hvert Fald kan man tage Spørgsmaalet op; men jeg raader til, at man ikke nu overilet tager Standpunkt til en Ordning, som helst skulde gælde længere frem i Tiden. Det lyder meget enkelt, naar man nu siger: vi er Tilhængere af at bevare de private Skoler, men derudover vil vi ikke givet Mindretallet Adgang til en særlig Undervisning. Jeg tror dog, man maa betænke, at dette for Mindretallet vil betyde, at mange af økonomiske Grunde ikke er i Stand til at gøre Brug af denne Frihed. Det koster noget, hvis Tyskerne i Sønderjylland skal oprette private Skoler i stor Udstrækning, og det kunde meget let føre til, at tyske Familier i de sønderjyske Købstæder, hvor Vanskelighederne ved at oprette private Skoler er størst, ikke vilde være i Stand til at gøre Brug af denne Frihed og derfor kunde blive nødsaget til at sende Børnene i en Skole, de ikke synes om, tvunget dertil af økonomiske Grunde. Derfor er Sagen ikke saa enkel, som man nu synes at gøre den til. Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at det at flytte et Antal Børn, der indtil nu har været undervist i tysksprogede Skoler, ind i de danske Skoler i lige saa stort Tal, som der er danske Børn, det kan volde Vanskeligheder ved Undervisningen, som bliver meget, meget følelige. Og derfor tror jeg ikke, at man alt for hurtigt skal tage Standpunkt til Spørgsmaalet, men nøje overveje, hvilken Vej vi vil gaa, naar vi skal tilrettelægge Tingene paa længere Sigt. Vi lytter naturligvis altid med stor Interesse til, hvad Befolkningen i Sønderjylland mener om disse Ting. Den lever Tingene paa saa nært Hold og har et saa meget større Kendskab til den tyske

Befolkning, end vi andre kan have. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at dette Problem ikke er et Problem for den sønderjyske Befolkning alene. Det er et Problem for hele det danske Folk, og derfor kan Spørgsmaalet ikke afgøres alene under Hensyn til, hvad Befolkningen i Sønderjylland mener. Det kunde maaske ogsaa være, at Befolkningen uden for Sønderjylland i denne Situation saa mere uheldet paa Tingene end den Befolkning, der har været udsat for de mange Overgreb, som den har været udsat for fra det tyske Mindretal i disse Aar, men dette maa ikke være det afgørende, naar Standpunkt skal tages til den fremtidige Ordning.

De ærede foregaaende Talere talte om Lovforslagets Enkeltheder, og dem skal jeg ikke fordybe mig i. Jeg har maaske ogsaa et og andet at indvende mod disse Ting. Jeg vil i hvert Fald med Hensyn til det meget skarpe Tilsyn, der nu indføres over for Privatskolen, sige, at det maa være en isoleret Ordning, som jeg finder er begrundet i Overgangstiden i Sønderjylland, men som ikke kan danne Grundlaget for en Tilsynsordning med Privatskolen i det øvrige Land. Det er noget ganske ekstraordinært, der her gennemføres, noget, som er begrundet i den Stilling, det tyske Mindretal har taget under Besættelsen, men som ikke kan danne Skole eller være Udgangspunktet for Tilsynet med Privatskolen i øvrigt.

For at naa et Resultat har jeg imidlertid givet Tilslutning til Forslaget. Jeg mener, det er egnet til at blive benyttet i en Overgangstid, men jeg kan se, at der bliver mange praktiske Vanskeligheder at overvinde, naar Forslaget skal føres ud i Livet. Der bliver Vanskeligheder først og fremmest maaske med Lærerkræfterne, men disse Vanskeligheder maa man søge at overvinde, saa godt man kan. Princippet i Lovforslaget, at man i Overgangstiden aabner Adgang til, at Børn, der hidtil har faaet Undervisning i tysksprogede Skoler, kan fortsætte deres Undervisning i Særklasser under en dansk Overlærer eller i de mindre Skoler under en dansk Skoleleders Ledelse, og at Privatskolerne i Overgangstiden kommer under et skærpet Tilsyn — alt det anser jeg for nødvendigt. Der maa skabes Orden og Klarhed dernede, før man gaar ind i den nye Tingenes Tilstand, og derfor maa der træffes visse skrappe Forholdsregler, som jeg, saaledes som de her er foreslaaet, ikke har noget at indvende imod. Jeg kan derfor tilsige den højtærede Undervisningsminister mit Partis Støtte til at faa denne Sag gennemført, og jeg kan gøre